

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 25. Ravechetus Parisinæ Facultatis Theologicæ Syndicus in exilio
mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVIII.

A. C. 1717.

§. XXV.

Ravecheti Parisinæ Facultatis Syndici obitus.

Dorfann.
Journal
pag. 331.
& 361.

Postquam die quinta Martii Ravethus Sorbonæ Doctor & Facultatis Parisinæ Syndicus ob temerarios suos ausus Regio edicto Briacum Britannæ Superioris oppidum exulare iussus erat, die prima Aprilis ex Parisina urbe ejectus, continuato itinere ad Rhedones pervenit, ubi periculo morbo, velut pedissequo suæ rebellionis vindice, correptus, ad S. Melaniæ Abbatiam deferebatur. Paulopost horrendis stranguriæ doloribus cruciatus, mors suæ horam appropinquare senserat: Ut vero, qualis in vita fuerit, vivo cordis sui testimonio profiteretur, die decima quinta Aprilis sequens scriptum reliquit:

„Credo omnes veritates a Christo „Domino Ecclesiæ suæ revelatas, in „cujus gremio per Dei gratiam Bapti- „zatus semper vixi & mori volo, qua- „cum etiam omnes, quos ipsa damnat, „& damnatura est, errores condemnabo. „Veneror summum Pontificem, Epi- „scopum Romanum tanquam D. Petri „Successorem, Primum Christi Domini „Vicarium, visibile ejusdem Ecclesie „Caput: Veneror Sedem Apostolicam „tame-

„tanquam centrum unitatis, a qua sese Sæc. XVIII.
 „separare nunquam licet, et si Papa a A.C. 1717.
 „facra doctrina deviet. Ex toto corde
 „omne schisma & dissensionem detestor:
 „idem sat manifeste in appellatione
 „mea ad futurum Concilium generale
 „testatum reddidi, & ipsa etiam
 „Facultas nostra in famosis articulis
 „contra Lutheri errores Anno 1542.
 „professa est. In hac fidei declaratione
 mori cupio &c., Facta hac fidei pro-
 fessione postremis Ecclesiæ muniri ef-
 flagitans sacramentis, die vigesima
 quarta Aprilis decessit: receperat prius
 publice sacrum Viaticum, extremam-
 que unctionem nullo reclamante, præ-
 ter Jesuitarum Rectorem, qui cum Pa-
 rocho, eo quod hic defunctum quoque
 in Ecclesia PP. Benedictinorum ad S. Me-
 laniam sepeliri admiserit, expostula-
 bat, qui tamen se cuncta ex Domini
 Perrini Vicarii Generalis Rhedonensis
 mandato egisse, Rectori reposuit. Quid *Vid. supra*
 ad hæc dixisset Brietius, & pro eo qui *tom. 55.*
 dam *Anonymus*. Spargebant' Moli- *pag. 717.*
 nistæ, quod Ravechetus suam appella-
 tionem revocarit, qui tamen habita
 hujus rumoris notitia ipsem adhuc
 vita superstes coram Notario cuncta,
 quæ in Sorbona egisset, confirmavit:
 dissipato hoc rumore rursus incerto ser-
 mone jactabat, Rhedonensem Episco-
 N n 3 pum

Sæc. XVIII pum Vicariis suis per literas injunxit
 A. C. 1717 se, ut Ravechetum ab immolanda cœlesti hostia arcerent, procurarentque, ut quamprimum urbe excederet: alii nil proprius esse vulgabant, quam ut defunctus utpote excommunicatus exhumaretur: Verum se ejusmodi mandatum dedisse, per negabat Episcopus, rumorisque facilitatem manifestabat eventus. Paulus post in lucem prodiere *observationes in fidei professionem Ravechetti Syndici ap. PP. Benedictinos Congreg. S. Mauri inscripta*, quarum Author Syndicum velut hereticum ac schismaticum ab æternæ salutis spe exclusit, atque in eos, qui illum immodicis laudibus cumularunt, in vectus, appellationem a sententia in rebus temporalibus, non autem a Constitutionibus dogmaticis legitimam esse ostendit. Has vero observationes Britannus Procurator Generalis in publico Parlamenti consessu confutare aggressus, Ravechetum tanquam Virum virtutibus, & morum integritate longe celeberrimum, & Noaillum velut illustrem Ecclesiæ Gallicanæ defensorem depraedicabat.

§. XXVI.

Pontificis studium in promovenda Constitutionis suæ acceptatione.

Quo